

Załącznik do zarządzenia Ministrów
Obrony Narodowej i Spraw We-
wnętrznych z dnia 18 lutego 1957 r.
(poz. 126).

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ
SZTAB GENERALNY

W z ó r

WYDZIAŁ WOJSKOWYCH SPRAW
ZAGRANICZNYCH

Warszawa, dnia 195 . . . r.

ZEZWOLENIE Nr

Wydział Wojskowych Spraw Zagranicznych stwierdza, że Minister Obrony Narodowej — Szef Sztabu Generalnego decyzją z dnia 195 . . . r. udzielił zezwolenia ob. (stopień, nazwisko i imię) na wyjazd za granicę do i pobyt tamże do dnia (nazwa państwa)

Zezwolenie niniejsze stanowi stwierdzenie, że ze strony Ministerstwa Obrony Narodowej nie ma przeszkód do wyjazdu wyżej wymienionego.

Zezwolenie niniejsze traci ważność, jeżeli przed upływem dwóch miesięcy od daty wystawienia nie zostanie przedłożone właściwym organom powołanym do wydawania paszportów zagranicznych.

Szef Wydziału Wojskowego Spraw
Zagranicznych Sztabu Generalnego

(podpis)

127

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 lutego 1957 r.

w sprawie odprowadzania nadwyżek przeznaczonych na inwestycje części amortyzacji przedsiębiorstw eksperymentujących.

Na podstawie § 4 ust. 3 uchwały nr 44 Rady Ministrów z dnia 31 stycznia 1957 r. w sprawie podejmowania przez państwowe przedsiębiorstwa eksperymentów ekonomicznych (Monitor Polski Nr 10, poz. 70) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Nadwyżki przeznaczonych na inwestycje części amortyzacji przedsiębiorstw eksperymentujących ponad ich potrzeby własne związane z finansowaniem inwestycji limitowanych podlegają odprowadzeniu na odrębne rachunki tych przedsiębiorstw w bankach finansujących. Środki odprowadzone na te rachunki mogą być wykorzystywane przez przedsiębiorstwa eksperymentujące za zgodą właściwych ministrów.

2. W związku ze zmniejszeniem ogólnej kwoty środków poszczególnych resortów na finansowanie inwestycji limitowanych wskutek pozostawienia nadwyżek amortyzacji na rachunkach przedsiębiorstw eksperymentujących upoważnia się banki finansujące inwestycje do udzielania inwestorom wskazanym przez inwestora centralnego kredytów na pokrycie wynikłych stąd niedoborów środków inwestycyjnych.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Trendola

128

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 lutego 1957 r.

w sprawie źródeł i sposobu finansowania prac normalizacyjnych.

Na podstawie art. 16 dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o normach i o Polskim Komitecie Normalizacyjnym (Dz. U. Nr 15, poz. 61) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie niniejsze określa źródła i sposób finansowania działalności normalizacyjnej w ministerstwach, urzędach centralnych i podległych im jednostkach budżetowych, centralach spółdzielni i zrzeszonych w nich spółdzielniach, jednostkach na rozrachunku gospodarczym, jednostkach utrzymywanych z narzutów na koszty własne podległych przedsiębiorstw oraz w innych jednostkach prowadzących działalność normalizacyjną.

§ 2. Przez pojęcie finansowania działalności normalizacyjnej rozumie się pokrywanie wszelkich kosztów prac normalizacyjnych, a w szczególności: prac badawczych związanych z opracowywaniem norm, opracowania projektów norm, referatów normalizacyjnych, opiniowania projektów norm, tłumaczenia norm, posiedzeń komisji oceny projektów norm (KOPN) oraz posiedzeń innych komisji normalizacyjnych, szkolenia normalizatorów oraz innych kosztów rzeczowych związanych z opracowywaniem, publikacją i zakupem norm, wydawnictw normalizacyjnych i literatury związanej z normalizacją, jak również kosztów podróży służbowych związa-

nych z działalnością normalizacyjną i z kontrolą stosowania norm.

§ 3. Jednostki budżetowe pokrywają koszty działalności normalizacyjnej z przyznanych im na ten cel kredytów budżetowych.

§ 4. Jednostki działające według zasad rozrachunku gospodarczego oraz jednostki utrzymywane z narzutów pokrywają koszty działalności normalizacyjnej ze środków obrotowych.

§ 5. Odpłatne zlecenie opracowania projektu normy lub referatu normalizacyjnego może nastąpić w granicach bezosobowego funduszu płac w przypadkach, gdy wykonanie pracy nie może nastąpić w ramach obowiązków służbowych pracowników danej jednostki.

§ 6. Podstawę zlecenia odpłatnego opracowania projektu normy stanowi umowa o dzieło, zawarta według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do niniejszego zarządzenia. Umowę zawiera kierownik jednostki, która zleca opracowanie projektu normy.

§ 7. 1. Za podstawę wynagrodzenia za opracowanie normalizacyjne przyjmuje się stawkę zł 110 — za stronę maszynopisu zawierającą około 2.000 znaków (30 wierszy po 66 znaków lub 33 wiersze po 60 znaków) pomnożoną — jeśli chodzi o projekty norm — przez współczynnik od 0,6 do 5,0 — w zależności od liczebności zespołu opracowującego i stopnia trudności normy, a jeśli chodzi o referaty normalizacyjne — przez współczynnik od 0,5 do 1,0.

2. Wysokość wynagrodzenia za umieszczone w tekście normy rysunki i tablice oblicza się według ilości wierszy w takiej wielkości, w jakiej będą umieszczone w normie po jej wydrukowaniu lub powieleniu, jeśli norma nie jest przewidziana do druku.

3. Szczegółowe zasady obliczania ilości znaków na stronie i ilości stron określone w instrukcji Prezesa Centralnego Urzędu Wydawnictw, Przemysłu Graficznego i Księgarstwa z dnia 11 października 1955 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z 11 czerwca 1955 r. w sprawie określania wynagrodzeń oraz zasad zawierania umów o wydanie w formie książkowej dzieł literackich, naukowych i zawodowych (Monitor Polski Nr 100, poz. 1399) stosuje się analogicznie do opracowań normalizacyjnych.

4. Współczynnik, o którym mowa w ust. 1, oblicza się według tablicy:

Tablica obliczania współczynników.

Stopień trudności normy (referatu) i wskaźniki dotyczące liczebności zespołu

	I mała	II średnia	III duża	IV bardzo duża
Referat normalizacyjny	—	0,5	0,7	1,0
Projekt normy opracowany przez referenta 1-osobowego	0,6	1,0	1,5	2,5
zespół 2-osobowy	1,5	2,0	2,5	3,5
„ 3- „	2,0	2,5	3,0	4,0
„ 4- „	2,5	3,0	3,5	4,5
„ 5- „	3,0	3,5	4,0	5,0

5. Stopień trudności normy należy ustalać w zależności od możliwości zdobycia danych źródłowych, np. poprzednio opracowanych norm polskich lub zagranicznych, istniejących

referatów lub projektów, danych sprawozdawczych z praktyki i piśmiennictwa fachowego, popularności tematu itp.

6. Liczebność zespołu powinna być uzależniona od trudności tematu, doniosłości zagadnienia i przydatności opracowania w gospodarce narodowej.

§ 8. W przypadku nowelizacji normy lub opracowania normy w oparciu o istniejącą normę krajową współczynnik trudności nie może przekraczać trudności średniej.

§ 9. 1. Ilość stron referatu oblicza przyjmujący pracę na podstawie przedłożonego tekstu.

2. Ilość stron projektu normy oblicza się w wersji projektu przedstawionej do ustanowienia normy.

§ 10. W przypadku gdy opracowanie normy poprzedził referat lub gdy norma została zwrócona przez Polski Komitet Normalizacyjny (PKN) do całkowitego ponownego opracowania, współczynnik trudności dla danego projektu nie może być wyższy niż III.

§ 11. W razie gdyby wynagrodzenie za opracowanie projektu normy, nowelizacji, referatu normalizacyjnego lub za rysunki umieszczone w tekście normy obliczone według zasad podanych w §§ 7 — 9 było niewspółmiernie duże lub niewspółmiernie małe do ilości pracy włożonej przez opracowującego (np. przy pracach klasyfikacyjnych) — należy za podstawę wynagrodzenia przyjąć stawkę zł 21 pomnożoną przez ilość pracownika-godzin, potrzebną do wykonania danej pracy.

§ 12. W przypadku gdy normę opracował zespół, wynagrodzenie dzieli się pomiędzy poszczególnych jego członków w częściach równych, chyba że umowa przewiduje inny podział wynagrodzenia lub członkowie zespołu przedłożyli podpisany przez wszystkich członków zespołu protokół co do podziału między sobą wynagrodzenia. Protokół nie może ustalić niższego wynagrodzenia dla poszczególnych członków zespołu niż wynosi pobrana przez nich zaliczka.

§ 13. 1. Ustala się następujący sposób wypłaty wynagrodzenia za opracowanie projektu normy:

- 1) 25% przewidywanego wynagrodzenia w ciągu 15 dni od dnia podpisania umowy,
- 2) wyrównanie do 75% ustalonego wstępnie wynagrodzenia w ciągu 15 dni od dnia przyjęcia pracy, za które uznaje się przedstawienie projektu do ustanowienia normy,
- 3) resztę ustalonego wynagrodzenia w ciągu miesiąca od ustanowienia normy lub podpisania wniosku do PKN o ustanowienie PN.

2. W uzasadnionych przypadkach umowa może przewidzieć inny sposób wypłaty wynagrodzenia niż podano w ust. 1 pkt 2 i 3.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie dotyczą projektów PN opracowywanych na zlecenie PKN, dla których sposób wypłaty wynagrodzenia ustali instrukcja wydana przez Prezesa PKN

§ 14. Przepisy dotyczące stawek wynagrodzeń za referaty normalizacyjne stosuje się również do opracowań normalizacyjnych, w wyniku których nie mają powstać konkretne normy (referaty na zjazdach i konferencjach w sprawach normalizacyjnych, referaty i koreferaty opracowywane w ramach międzynarodowej współpracy normalizacyjnej itp.).

§ 15. 1. Opinie co do opracowanych własnych projektów norm powinny być w zasadzie uzyskiwane nieodpłatnie w drodze ankietowania lub konferencji oficjalnych przedstawicieli stron zainteresowanych.

2. W przypadkach, w których uzyskanie opinii w trybie określonym w ust. 1 nie jest możliwe lub uzyskane opinie wymagają dodatkowego rozpatrzenia przez wybitnych fachow-

ców, projekt normy może być zlecony odpłatnie do zaopiniowania jednemu lub dwóm wybitnym fachowcom znawcom zagadnienia na podstawie umowy o dzieło według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do niniejszego zarządzenia.

3. Opinia opłacana jest od ilości stron projektu normy otrzymanego do opinii w oparciu o stawkę przewidzianą w § 7 ust. 1 pomnożoną przez współczynnik trudności, który wynosi:

dla trudności małej	0,2
" " średniej	0,4
" " dużej	0,6
" " bardzo dużej	0,8

4. W przypadku gdy projekt normy ma być przyjęty przez KOPN, opracowanie opinii można zlecić jedynie na wniosek Przewodniczącego KOPN i osobie wskazanej przez niego.

§ 16. 1. W przypadku gdy dla udzielenia odpowiedzi na ankietę dotyczącą projektu normy opracowanej przez inną jednostkę konieczne jest uzyskanie opinii odpłatnej — jednostka odpowiadająca na ankietę może wyjątkowo zlecić opracowanie opinii co do nadesłanego projektu normy z zachowaniem następujących warunków:

- 1) opiniodawca powinien być pracownikiem tej jednostki,
- 2) opracowanie opinii nie może być wykonane w ramach obowiązków służbowych żadnego pracownika tej jednostki,
- 3) współczynnik trudności nie może przekroczyć 0,6.

2. Przepisy ust. 1 pkt 1 i 3 nie dotyczą PKN i wydziałów głównego normalizatora resortów.

§ 17. Zlecenie tłumaczenia normy z języka obcego na język polski może mieć miejsce jedynie po uprzednim zasięgnięciu opinii PKN, czy dana norma nie jest już przetłumaczona w PKN. Zlecenie następuje na podstawie umowy o dzieło według wzoru stanowiącego załącznik nr 3 do niniejszego zarządzenia.

§ 18. 1. Stawka wynagrodzenia za tłumaczenie normy zagranicznej na język polski wynosi:

z języków rosyjskiego, niemieckiego, francuskiego, angielskiego — zł 37,

z innych języków — zł 50

za 1 stronę maszynopisu zawierającą około 2000 znaków.

2. Stawki wynagrodzeń za tłumaczenie normy polskiej na język obcy są o 75% wyższe.

§ 19. 1. W przypadku tłumaczenia na język polski lub na język obcy norm stanowiących podstawę do opracowania dokumentacji produkcji — tekst tłumaczenia może być przekazany do rewizji merytorycznej wybitnemu znawcy zagadnienia. Przekazanie tłumaczenia do rewizji drugiemu rewidentowi może mieć miejsce jedynie co do norm bardzo trudnych i szczególnie ważnych dla gospodarki.

2. Stawka wynagrodzenia za rewizję tłumaczenia wynosi 50% stawki za tłumaczenie.

§ 20. Wynagrodzenie za udział w posiedzeniu komisji oceny projektów norm określa uchwała nr 129 Prezydium Rządu z dnia 12 lutego 1955 r. w sprawie powołania komisji oceny projektów norm oraz wprowadzenia stałej kontroli stosowania norm w resortach (Monitor Polski Nr 28, poz. 271). Wynagrodzenie za udział w posiedzeniach innych komisji normalizacyjnych określa minister powołujący komisję.

§ 21. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz Ministra Finansów nr 329 z dnia 10 października 1952 r. w sprawie zasad finansowania działalności normalizacyjnej w resortach (Biuletyn PKPG Nr 43, poz. 206),
- 2) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 230 z dnia 11 listopada 1954 r. w sprawie zasad i trybu udzielania przez Centralny Instytut Ochrony Pracy zleceń na opracowanie projektów norm (Biuletyn PKPG Nr 31, poz. 134),
- 3) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 24 kwietnia 1953 r. w sprawie zlecenia przez Polski Komitet Normalizacyjny opracowania norm i wynagradzania za te prace (Monitor Polski Nr A-58, poz. 735).

§ 22. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: T. Dietrich

Załączniki do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 20 lutego 1957 r. (poz. 128).

Załącznik nr 1.

U M O W A

Dnia 195 . . . r. w pomiędzy
 z siedzibą w reprezentowanym
 przez Ob. „ w dalszej treści
 umowy zwanym „zleceniodawcą”, a

1. Ob.	zamieszkałym
2. Ob.	zamieszkałym
3. Ob.	zamieszkałym
4. Ob.	zamieszkałym
5. Ob.	zamieszkałym

zwanymi niżej „zleceniobiorcą”, którzy jednocześnie upowazniają do reprezentowania ich i podejmowania wynagrodzenia.
 Ob. „ została zawarta umowa treści następującej:

§ 1. Zleceniodawca powierza, a zleceniobiorca zobowiązuje się opracować projekt normy i przedstawić go do przyjęcia w pierwszej redakcji w terminie do dnia 195 . . . r., a w ostatecznej redakcji w ciągu . . . tygodni (miesiący) od otrzymania uwag z ankiety.

§ 2. Oceny pracy dokona w ciągu trzech miesięcy od daty złożenia jej w ostatecznej redakcji osoba upoważniona przez zleceniodawcę do jej przyjęcia. W przypadku niedotrzymania tego terminu pracę należy uważać za przyjętą.

§ 3. Jeżeli wykonana praca według oceny upoważnionego do jej przyjęcia wymagać będzie uzupełnień lub poprawek — zleceniobiorca zobowiązuje się je wykonać w wyznaczonym mu dodatkowo terminie w ramach wynagrodzenia określonego w § 4 niniejszej umowy. Termin dodatkowy nie może być krótszy niż 2 tygodnie. W przypadku zwłoki stosuje się odpowiednio § 8.

§ 4. Za wykonanie pracy objętej niniejszą umową zleceniobiorca otrzyma wynagrodzenie w wysokości zł za 1 stronę maszynopisu zawierającą około 2000 znaków. Przewidywane wynagrodzenie za całość pracy wyniesie około zł (słownie złotych). Ostateczne ustalenie wysokości wynagrodzenia nastąpi przy przyjęciu pracy zgodnie z § 2

Wysokość wynagrodzenia za umieszczone w tekście projektu normy rysunki i tablice oblicza się według ilości wierszy w takiej wielkości, w jakiej będą umieszczone w normie po jej wydrukowaniu lub powieleniu, jeśli norma nie jest przewidziana do druku.

§ 5. Wynagrodzenie wymienione w § 4 płatne będzie w sposób następujący:

- 1) w ciągu 15 dni od podpisania umowy — 25% przewidywanego wynagrodzenia,
- 2) w ciągu 15 dni od przyjęcia pracy zgodnie z § 13 ust. 1 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 20 lutego 1957 r. w sprawie źródeł i sposobu finansowania prac normalizacyjnych (Monitor Polski Nr 17, poz. 128), zwanego dalej „zarządzeniem”, lub po upływie trzymiesięcznego terminu przewidzianego w § 2 niniejszej umowy — wyrównanie do ustalonego wstępnie wynagrodzenia,
- 3) resztę ustalonego wynagrodzenia w ciągu miesiąca po ustanowieniu normy zgodnie z § 13 ust. 1 pkt 3 zarządzenia.

§ 6. Osoby objęte w umowie nazwą „zleceniobiorca” ponoszą solidarną odpowiedzialność za zobowiązania wynikające z umowy.

§ 7. Odszkodowanie umowne za niewykonanie umowy ustala się na 10% przewidywanego wynagrodzenia, niezależnie od obowiązku zwrotu otrzymanej zaliczki i pomocy naukowych, o których mowa w § 13.

§ 8. W razie niedotrzymania terminu wykonania umowy zleceniodawca ma prawo: bądź udzielić dodatkowego terminu i zastosować karę umowną w wysokości 0,2% za każdy poprzedni dzień zwłoki, przyjmując za podstawę wymiaru kary wysokość przewidywanego wynagrodzenia, bądź też od umowy odstąpić bez potrzeby udzielenia dodatkowych terminów z zastosowaniem przepisu § 7.

§ 9. Przewidziane w §§ 7 i 8 odszkodowanie umowne z tytułu niedotrzymania terminu wykonania umowy bądź niewykonania umowy nie wyłącza odpowiedzialności zleceniobiorcy według ogólnych zasad prawa za szkody i straty poniesione przez zleceniodawcę z tego tytułu.

§ 10. Zleceniobiorca zrzeka się na rzecz zleceniodawcy całości praw autorskich do wykonanej pracy, a w szczególności prawa ogłaszania drukiem pracy w całości lub części. Zleceniodawcy przysługuje prawo dokonania koniecznych zmian i przeróbek w dostarczonym tekście.

§ 11. Zleceniobiorca nie może powierzać wykonania pracy objętej niniejszą umową osobie trzeciej bez uzyskania pisemnej zgody zleceniodawcy.

§ 12. W sprawach nie uregulowanych niniejszą umową stosuje się przepisy kodeksu zobowiązań.

§ 13. Zleceniobiorca może korzystać z biblioteki i wszelkich pomocy naukowych będących w posiadaniu zleceniodawcy, a związanych z wykonywaniem prac objętych § 1 niniejszej umowy. Wypożyczone pomoce naukowe zleceniobiorca jest obowiązany zwrócić przy przedstawieniu pracy do przyjęcia.

§ 14. Wszystkie zmiany i uzupełnienia niniejszej umowy wymagają formy pisemnej.

§ 15. Wszelkie spory mogące wyniknąć z niniejszej umowy strony poddają orzecznictwu sądów rzeczowo właściwych w siedzibie zleceniodawcy.

§ 16. Umowa sporządzona zostaje w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach po jednym dla każdej ze stron.

(podpisy)

Załącznik nr 2.

U M O W A

Dnia 195 . . . r. w pomiędzy z siedzibą w reprezentowanym przez Ob. w dalszej treści umowy zwanym „zleceniodawcą”, a Ob. zamieszkałym w zwanym niżej „opiniodawcą”, została zawarta umowa treści następującej:

§ 1. Zleceniodawca powierza, a opiniodawca zobowiązuje się opracować szczegółową opinię o projekcie normy i maszynopis opinii w egzemplarzach dostarczyć do dnia 195 . . . r.

§ 2. Przyjęcia i oceny opinii dokona w ciągu dwóch miesięcy od daty jej złożenia osoba upoważniona przez zleceniodawcę. W przypadku niedotrzymania tego terminu pracę należy uważać za przyjętą.

W przypadku niedotrzymania tego terminu pracę należy uważać za przyjętą.

§ 3. Jeżeli wykonana opinia według oceny upoważnionego do jej przyjęcia wymagać będzie poprawek lub uzupełnień — opiniodawca zobowiązuje się wykonać je w wyznaczonym dodatkowo terminie w ramach wynagrodzenia określonego w § 4 niniejszej umowy. Termin dodatkowy nie może być krótszy niż 10 dni.

§ 4. Za wykonanie opinii objętej niniejszą umową opiniodawca otrzyma wynagrodzenie w wysokości zł za 1 stronę otrzymanego do opinii maszynopisu, zawierającą około 2000 znaków. Wynagrodzenie za całość pracy wyniesie zł (słownie złotych)

§ 5. Wynagrodzenie wymienione w § 4 płatne będzie w ciągu 15 dni od dnia przyjęcia tekstu przez zleceniodawcę.

§ 6. W przypadku nieprzyjęcia opinii przez zleceniodawcę, odmowy dokonania poprawek bądź niewykonania ich w określonym terminie przez opiniodawcę lub uznania przez zleceniodawcę, że dokonane poprawki nie dają podstawy do przyjęcia opinii — zleceniodawca może odstąpić od umowy bez udzielenia dalszych dodatkowych terminów.

§ 7. Opiniodawca nie może powierzać wykonania pracy objętej niniejszą umową osobie trzeciej bez uzyskania pisemnej zgody zleceniodawcy.

§ 8. W sprawach nie uregulowanych niniejszą umową stosuje się przepisy kodeksu zobowiązań.

§ 9. Wszystkie zmiany i uzupełnienia niniejszej umowy wymagają formy pisemnej.

§ 10. Wszelkie spory mogące wyniknąć z niniejszej umowy strony poddają orzecznictwu sądów rzeczowo właściwych w siedzibie zleceniodawcy.

§ 11. Umowa sporządzona zostaje w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, po jednym dla każdej ze stron.

(podpisy)

Załącznik nr 3.

U M O W A

Dnia 195 . . . r. w
pomiędzy z sie-
dzibą w repre-
zentowanym przez Ob. w dal-
szej treści umowy zwanym „zleceniodawcą”, a Ob.
. zamieszkałym w
zwanym niżej „tłumaczem”, została zawarta umowa treści na-
stępującej:

§ 1. Zleceniodawca powierza, a tłumacz zobowiązuje się wykonać tłumaczenie z języka na język w formie i maszynopis tłumaczenia w egzemplarzach dostarczyć do dnia 195 . . . r.

§ 2. Przyjęcia i oceny tłumaczenia dokona w ciągu dwóch miesięcy od daty złożenia tłumaczenia osoba upoważniona przez zleceniodawcę. W przypadku niedotrzymania tego terminu pracę należy uważać za przyjętą.

§ 3. Jeżeli wykonane tłumaczenie według oceny upoważnionego do jego przyjęcia wymagać będzie poprawek lub uzupełnień — tłumacz zobowiązuje się wykonać je w wyznaczonym mu dodatkowo terminie w ramach wynagrodzenia określonego w § 4 niniejszej umowy. Termin dodatkowy nie może być krótszy niż 10 dni.

§ 4. Za wykonanie tłumaczenia objętego niniejszą umową tłumacz otrzyma wynagrodzenie w wysokości zł za 1 stronę maszynopisu, zawierającą około 2000 znaków. Przewidywane wynagrodzenie za całość pracy wyniesie około zł (słownie złotych)

Ostateczne ustalenie wysokości wynagrodzenia nastąpi w momencie przyjęcia pracy zgodnie z § 2.

§ 5. Wynagrodzenie wymienione w § 4 płatne będzie w ciągu 15 dni od dnia przyjęcia tekstu przez zleceniodawcę.

§ 6. W przypadku nieprzyjęcia tłumaczenia przez zleceniodawcę, odmowy dokonania poprawek bądź niewykonania ich w określonym terminie przez tłumacza lub uznania przez zleceniodawcę, że dokonane poprawki nie dają podstawy do przyjęcia tłumaczenia — zleceniodawca może odstąpić od umowy bez udzielenia dalszych dodatkowych terminów.

§ 7. Tłumacz nie może powierzać wykonania pracy objętej niniejszą umową osobie trzeciej bez uzyskania pisemnej zgody zleceniodawcy.

§ 8. W sprawach nie uregulowanych niniejszą umową stosuje się przepisy kodeksu zobowiązań.

§ 9. Tłumacz może korzystać z biblioteki i wszelkich pomocy naukowych będących w posiadaniu zleceniodawcy, a związanych z wykonywaniem prac objętych § 1 niniejszej umowy. Wypożyczone pomoce naukowe tłumacz jest obowiązany zwrócić przy przedstawieniu tłumaczenia do przyjęcia.

§ 10. Wszystkie zmiany i uzupełnienia niniejszej umowy wymagają formy pisemnej.

§ 11. Wszelkie spory mogące wyniknąć z niniejszej umowy strony poddają orzecznictwu sądów rzeczowo właściwych w siedzibie zleceniodawcy.

§ 12. Umowa sporządzona zostaje w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, po jednym dla każdej ze stron.

(podpisy)

129

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 1 marca 1957 r.

w sprawie zwolnienia niektórych grup podatników od obowiązku prowadzenia ksiąg handlowych.

Na podstawie art. 101 ust. 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 25) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podatników podlegających opodatkowaniu na zasadach obowiązujących gospodarkę nie uspołecznioną, prowadzących przedsiębiorstwa zarobkowe zaliczane ze względu na wysokość osiąganego obrotu do przedsiębiorstw o większym rozmiarze stosownie do przepisów § 1 lit. c) rozporządzenia Ministrów: Przemysłu, Apropowizacji i Handlu oraz Żeglugi i Handlu Zagranicznego z dnia 11 lipca 1946 r. w sprawie określenia przedsiębiorstw prowadzonych w większym rozmiarze (Dz. U. z 1946 r. Nr 36, poz. 223, z 1947 r. Nr 73,

poz. 465 i z 1949 r. Nr 64, poz. 514) zwalnia się od obowiązku prowadzenia ksiąg handlowych, o ile obrót przedsiębiorstwa nie przewyższa kwoty 900.000 zł w stosunku rocznym.

2. W razie przekroczenia w roku podatkowym granicy obrotu określonej w ust. 1 obowiązek założenia ksiąg handlowych powstaje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym przekroczono granicę obrotu.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1957 r.

Minister Finansów: T. Dietrich